

МАКСИМ МИЗОВ (1953) завършва философия с профил социология в СУ "Климент Охридски" (1977). Доктор по философия (1981) и доцент (1988), завеждащ секция в Център за исторически и политологически изследвания. Бил е хоноруван преподавател в Славянския университет и в Университета за национално и световно стопанство (УНСС) към катедри "Политология". Работи в сферата на етиката, политологията и етнологията. Автор и съавтор на 7 монографии, както и на повече от 140 студии, брошури и статии в научно-теоретически сборници и списания.

Дълги години циганският проблем бе опасно "минно поле" или поне своеобразна "забранена за свободен достъп територия". В тях откритостта, гласността и популяризацията на неговата същност и специфика (историческа и актуална), разкрити и осветлени в резултат на отделни научни изследвания, бяха "персона нон грата" за вниманието и интереса не само на широката читателска аудитория, но и на профилирани научни кадри, изследващи сродни проблеми и сфери... Настоящият монографичен труд е само един първи опит в българската етиологична, етносоциологична, етнопсихологична и циганоложка теория за поставяне и научно-теоретично изследване и осветляване на особено значими (исторически и актуално) проблеми от битието и душевността на нашите роми. Проблематиката, свързана със социопро-странствената дефинитивност на ромската екзистенция (взета в общностните или персоналнобиографичните ѝ параметри) не е случайно, а съвсем преднамерено и отговорно избрана, защото във и чрез нея могат да се преосмислят и разберат почти всички страни на циганското съществуване, на неговата директно феноменологична и дискретно субстанционална природа и спецификация. Тя е онзи своеобразен "шперц", който би ни помогнал да отворим и най-трудно поддаващите се врати, закриващи и възпрепятстващи проходите към разгадаване на деликатната материя на етническото своеобразие и етническата неповторимост.